

КОНСТАНТИН БАЛМОНТ

ЕДИН ИЗВОД

Превод от руски: Андрей Андреев, 1993

chitanka.info

Светът най-сетне ми е ясен,
кои сме, от какъв сме сой.
С единството му съм съгласен,
и целият Всемир е мой.

Стихиите му аз познавам
и всяка дума, всеки знак.
Тук не за пръв път преживявам,
а жива е душата пак.

И тук сред старите планети
създателят на нови бях.
Възраждането под небето
и чародейството възнях.

Метала, без да се отчая,
аз хвърлях в бляскавата жар,
че и в началото, и в края
е силен, който бил е стар.

Аз знам, че има и забрава.
Но ми е сладко — няма, без глас,
нещата да доразгадавам,
да мразя и обичам аз.

Прекрасна и завидна орис —
свободен и в окови бях.
О, аз съм волността в простора,
живот и смърт, и страст, и страх.

Не само хармоничност крие
витиеватият ми стил —
ако поискам ще убия,
а може би съм и убил.

Но идва време на надежда,
пронизва спомен мрака пуст,
скиталчествата ме отвеждат
при ясноликия Исус.

При онзи, който уж не страда,
а страдайки за всички, тих,
от нищите души създаде
блестящ и мелодичен стих.

Той, кротък като дъх на птица
или жесток от векове,
звучи в звъна на броеница
и в мелодични редове.

Съчувствен, многолик и властен,
той среща с весело лице
онези, дето с порив страстен
вървят след своето сърце.

Смъртта му, хора, забравете!
Не вярвайте, че е разпнат!
С усмивка нежна на лицето,
той силен е, богат и млад.

Красив и мъдър, и спокоен,
светкавиците укротил,
той, привлекателен и строен,
ни води вечно към Април.

Той гледа как препускат леко,
как тътнат мълнии в нощта
не някакви си двайсет века —
от вечността във вечността.

Дали е с ризница на пътя,
или облечен във хитон?

Но звездният печат е скътан
в най-страшния и тежък стон.

Той на земята изумрудна
предрече радост и беда,
извършил първото си чудо —
направил вино от вода.

Бездънно някакво значение,
след зимата събудил Май —
разбойника за миг мъчение
той взе във вечния си Рай.

Пороят звезден на простора
не подкопава брегове —
гласа му там търсете, хора,
приема той и врагове.

Не с дяволски, с черти Христови
Човекът е възнаграден,
и ако удря и злослови —
за кратко той е заслепен.

И ако дяволска прокоба
го стигне в дългия му ден,
потърсил мъст, скован от злоба
за кратко той е заслепен.

Той с пламъка на своята ярост
на себе си вреди, вбесен,
във марањята на Кошмара —
за кратко само заслепен.

И този миг ще се протака
през идни дни и времена,
но някой ден ще рухне мракът
в божествената Светлина!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.